

An abstract painting featuring a central waterfall. The water is depicted with vertical strokes of white, blue, and grey, cascading down. The surrounding area is filled with swirling, textured brushstrokes in shades of purple, pink, green, and blue, creating a sense of movement and depth. The overall composition is symmetrical and evokes a dreamlike, ethereal atmosphere.

Østerlide

Villfar og Sylverklar

Liti Kjersti

*Traditional tune as relayed by Tone Olsdotter Vistabakken
from Mo, Telemark, Norway*

Mo'eri tala te dotteri si
- tiri-lill hugjen min

Kvi renne det mjølk ut or brjosto di
- det leika så lett gjennom lunden

Det nyttar'kje lenger å dylje fy deg
Elverkongen hev lokka meg

Elverkongen kom seg riande i gård
Liti Kjersti ute fyr honom står

Han klappa henne på kvite kinn
Kunne du'kje dylje fy mo'eren din

Elverkongen ha seg ein gangare spak
Han lyfte liti Kjersti uppå hans bak

Den fyste drykk ho av konna drakk
gløymde ho bort kven henne ha skapt

Korhen er du fødd og korhen er du boren
og korhen er dine jomfruklede skoren

I berget er eg fødd, i berget vil eg døy
I berget vil eg vera elverkongens møy

Medieval ballad. The young Kjersti is seduced by the Elf King. As time passes, she can no longer hide her pregnancy from her mother. The moment the secret is revealed, the Elf King comes riding and carries her away to the mountain where he lives. There she is served enchanted wine that makes her forget who she is and where she comes from, ensuring that she will remain inside the mountain with the Elf King forever.

Villfar og Sylverklar

*Traditional tune as relayed by Tone Olsdotter Vistabakken
from Mo, Telemark, Norway*

Villfar for ivi heie
- Far ivi skog med vengjo
Ette si syster å leite
- Meg tvingar elskog

Han rei ivi dy og dikje
Å ivi sjau kongerikje

Villfar rei seg me borgele
Der sat ei havfruve kvilte seg

Eg helsar deg havfru eg talar til din
No hev eg aldri sett vandre viv

Eg hev aldri sett vandre viv
Sia eg såg Sylvklar syster mi

Å eg er no inkje so vent eit viv
Men du stille sjå Ismo, terna mi

Terna inn gjennom dynni steig
Villfar tenkte at soli skein

Høyr du meg terna, eg spørje deg må
Hor er du ætta og komi frå

Konge min far og dronning mi mor
Villfar heitte min yngste bror

Villfar honom rann tårir på kjinn
So er du Sylvklar kjær syster min

Medieval ballad. Prince Villfar travels far and wide in search of his sister Sylverklar, who has been missing for fifteen years. When he reaches a mermaid's castle, he praises her beauty, saying that he has not seen anyone so beautiful since he last saw his sister. The mermaid replies that she has a maid who is even more beautiful. When the maid appears, she turns out to be Villfar's long-lost sister, and he takes her home despite the mermaid's angry protests.

Stig Liten

Traditional tune as relayed by Dorteia Totland from Askvoll, Sogn og Fjordane, Norway

/:Stigelin tjent i kongens gård:/

/:I femten vintrar og femten år – så frydelig:/

Stigelin tjent i kongens gård
og jomfrua pynta og krusa hans hår

Ho klappa han unde kinni so rø
alt låg han, som han ha vore dø

Ho læ seg i sengi ne,
og han måtte vrie seg vegen te

«Eg ska no deg for din faderen klag,
at eg må'kje notte-ro for deg hava»

«Klaga, klag det du må!
Eg stende so nære og høyre dærpå»

«Eg helsar kongen so fager og fin,
eg fær'kje ro um natten fø datteren din»

«Visst nok va det at eg te honom gjekk,
men ingjen go viljen eg av honom fekk»

«Å takk, Ridder Stig, fe du va meg so tro,
tak so mi dotter og liv so i ro»

Der var glede i kongens gård
Stigelin kongens datter får

Medieval ballad. The young knight Stig accidentally casts love runes over the king's daughter while trying to win the love of a servant girl who does not return his feelings. The princess falls madly in love with him and refuses to leave him alone. Fearing punishment from the king, Stig rejects her advances and eventually complains to the king about his persistent daughter. Grateful that Stig has not taken advantage of the situation, the king decides that they should get married immediately.

Rjupo

By Geirr Tveitt (1908–1981), Hardanger, Hordaland, Norway

Dan vetla rjupo kurrar, pao kvita Folgafodn
Og nordanvinden durar, sjøl kan ho ingjen song

Dar vekse ikkje blomar, dar finnest ingjen knopp
Fø alder nokon sumar
ha faott klatra so høgt opp, høgt opp
Dan vetla rjupo...

Men djupt innonda isen, dar søve da sju bygdalag
Fø folk og beist dei snjoa inne, pao ein vetradag

Dan stora snjofodne ho e no deira seng
Og pao da kvita aokleet syr rjupo med sin veng,
sin veng
Dan vetla rjupo...

This song about a little rock ptarmigan alone on the vast glacier was written by the Norwegian composer and pianist Geirr Tveitt. It has nevertheless found its way into the traditional song repertoire, much like older songs whose authors are no longer known. The composer's daughter, Gyri Tveitt, sent us these words about how the song came to be written:

«My father's music is deeply marked by the magnificent landscape of Hardanger, with its fjords and mountains, waterfalls and two glaciers – particularly Folgefonna, which can be seen from both his parents family farms: his mother's farm, Heradstveit in Tørvikbygd, and his father's farm, Tveit in Vikøy, where he eventually settled. At the age of nineteen, my father left Norway to study classical piano and composition in Leipzig, Paris and Vienna. When he returned home and took over the family farm, he travelled from farm to farm, writing down everything he came across: old melodies, words, songs and legends – often no more than fragments. Altogether, he collected more than a thousand. He reconstructed and developed some of them, adding words and new musical ideas. Stories and legends also inspired him to write entirely new songs. This work resulted in the orchestral work "A Hundred Hardanger Tunes", Op. 151. It is one of the works that fortunately survived after eighty per cent of my father's music was lost when our home burned down in 1970. He found the inspiration for «Rjupo», one of the songs on which this orchestral work is based, in an old legend about seven mountain dairy farms hidden beneath the great glacier. Both the words and the music were written by Geirr Tveitt. It is therefore not a folk song, but quite simply a "Tveitt tune" or a "Hardanger tune". To me, the words about the lonely grouse up there also reflect his care for birds and animals. In this song "Rjupo" represents the unspoilt nature that we so urgently need to protect.»

Sneskred

Lyrics: Johan Andreas Ulle (1881), Reinøya, Troms, Norway

Melody: Hans Leo Hassler (1600), Germany

En stor ulykke skjedde på ovennevnte gård
Og intet der seg te'de enn som et annet år
At sneen nu nedstyrtet de var uvitend om
Førenn den hårdt dem trykket på liv og eiendom

Og åtte bleve døde, og seks blev sårede
Tilsammen børn og fedre bleve bortflyttede
Fra dette jordens fengsel, til himlens gyldne borg
Fra nød, fra sorg, fra trengsel; der finnes ikke sorg

Mikal sin hustru tapte, tillige og sin sønn
Han bærer sorgen sakte, da han er viss på lønn

Og Mikals broder Johan, han vandret også bort
Tillige også konen, med tvende døtre fort
Fra sønner og fra døtre, adspredte hist og her
Gud vær du deres fedre, så lenge de er her

Om morgenen i live, om aftenen er død
Vi kan det ikke vite, til hvilken stor en nød
Om dagen vi kan komme, om natten ligeså
Godt er det for de fromme, som da kan hjem få gå

Broadside ballad. In northern Norway, broadside ballads were used to spread news of commoners' accidents and tragedies at sea and on land – as such news were rarely covered by the newspapers. The task of composing them often fell to educated members of rural communities, such as schoolteachers or church singers. This song was written by the schoolteacher Johan Andreas Ulle (1851–1929) and tells of the tragic accident at the Bratfeld farm in Ullsfjorden, Troms. On 22 March 1881, a massive avalanche swept away the entire farm, and most of its people. The lyrics are set to the well-known hymn melody „Herzlich tut mich verlangen“, by the German composer Hans Leo Hassler (1564-1612), known in Norwegian as „Mig hjertelig nu længes“.

Jeg fikk en sorg så stor

Traditional tune from Denmark

Jeg fikk en sorg så stor
i mine ungdomsdage
den aldri fra meg går
så lenge som jeg lever
Den største sorg for visst
som en kan overgå
det er at elske den,
som man kan aldri få

Du skjenket har for meg
to kummerfulle skåle
den første drakk jeg ut
den blandedes med tårer
Den anden står iskjenkt
med galle og med ve
Hver gang jeg drikker den
med gråt og gremmelse

Havde jeg deg aldri sett
tilfreds jeg havde været
men akk, din deilighet
den har meg helt besnæret
Fra den tid inntil nu
ja til min siste stund
jeg ønsker dag og natt
jeg lå i sorten muld

Nu vil jeg ønske deg
så mange gode dage
som linden bærer løv
og treet bærer blade
som fisken udi vann
som sandet udi strand
som stjerner uten tal
på himlens frydesal

Broadside ballad. A song about unrequited love and profound sorrow, yet with a sincere wish for the beloved's future happiness. This traditional song exists in many versions in the Nordic countries. In Norway the song is often known as "Folkestadvisa".

Den største dårlighet

Traditional tune as relayed by Aslak Brekke from Vinje, Telemark, Norway

Det er den største dårlighet
i verden vera må

At give bort sin kjærlighet
til den man ei kan få

Hva mente du så mang en gang
som vennlig meg mottok

Du tenkt å gjøra meg stor skam
og holda deg for god

Og min hjertesorg den er så stor
at ingen kan det tro

for kjærligheten som jeg bær
til den meg var utro

Du kunne nå for lang en tid
meg hava det bekjent

Førenn mitt hjerte hadde blitt
så ganske til deg vendt

Havde jeg aldri dine øyne sett
da hadde jeg levet vel

Istedenfor stor hjertesorg
som i mitt hjerte blev

Om dagen tenker jeg på deg
når jeg går ut og inn

Om natten på mitt hvilested
uroar du mitt sinn

Broadside ballad. A sorrowful and bitter song about betrayed love.

Havfrua

1st melody: Traditional tune as relayed by Samuel Hellen from Nøtterøy, Vestfold, Norway

2nd melody: Traditional tune as relayed by Gulbrand Gulbrandsen Skattebomoen from Østre Slidre, Oppland, Norway

Kong Erik han går seg på snehviten sand
Der ser han en havfru som gynger utmed land
- Så vel beder vi, så vel beder vi for Kong Erik

Dan konning han lader den havfru gripe
- den havfru danser på tilje
Og den lader han i tårnet knipe
- for hun ikke fremmed hans vilje

Dronningen heder på svenne to,
I beder den havfru for meg inngå

Dronningen klapper på hjundet blå
Du sitte, havfru, og hvile derpå

Vil I så forråde mitt unge liv
Der ligger under den hvasse kniv
- hure skulle jeg fremme Eders vilje?

Vet du det så vet du mer
Du sige meg av mine skjebne fler

Du føder sønner så bolde tre
Ditt unge liv forspilde de
- så fremmer jeg nu din vilje

Den ene skal konning av Danmark være
Den anden skal kronen av røde gull bære

Den tredje skal være så vis en mann
Ditt unge liv lader du for ham

Dronningen taler til alle sine møer
I følger den havfru ut til søe
- thi hun haver fremmet min vilje
'Den havfru settes på bølgen blå
Dronningen gret og ingen lo
- så hadde hun fremmed hennes vilje

Medieval ballad. A mermaid is captured by the king after refusing to use her clairvoyant powers for his benefit. The young queen summons the mermaid from her prison tower and asks to have her fortune told. The mermaid initially refuses because she has foreseen the queen's tragic fate, but agrees when promised her freedom in return. She tells the queen that she will give birth to three sons but will not survive the birth of the youngest. The mermaid is then released back into the sea, while the queen and her maids weep in sorrow.

- The end -

An abstract painting of a face, rendered in a dark, textured style. The face is composed of various shades of purple, blue, and pink, with visible brushstrokes and a rough, layered texture. The background is a dark, mottled brown. The face is positioned in the upper right quadrant of the image.

All arrangements by Østerlide

Liv Ulvik – vocals

Andreas Haddeland – electric guitar, langeleik

Ulrik Ibsen Thorsrud – percussion, glockenspiel, musical saw

1. Liti Kjersti	7:34
2. Villfar og Sylverklar	7:22
3. Stig Liten	6:40
4. Rjupo	8:45
5. Sneskred	7:03
6. Jeg fikk en sorg så stor	5:11
7. Den største dårlighet	3:38
8. Havfrua	6:34

Total time: 52:47